HISTORIA SZKOŁY

1 DEKADA - LATA 1954 - 1963

1 września 1954r. rozpoczyna pracę Szkoła Podstawowa i X Liceum Ogólnokształcące we Wrocławiu-Karłowicach. Decyzją ówczesnych władz miasta na siedzibę szkoły przeznaczono część zabudowań Klasztoru Franciszkanów przy alei Kasprowicza 28a. Obowiązki dyrektora obejmuje Henryk Białkowski, a jego następcami zostają kolejno Dominik Szperka, Leon Sienkiewicz i Bronisław Jaśniaczyk. W roku szkolnym 1958/1959 szkoła otrzymuje imię Stefanii Sempołowskiej.

Naukę w nowej szkole rozpoczyna dziewięć oddziałów szkoły podstawowej (kl. I-VII) i dwa licealne (kl. VIII). Miesiąc później zostają utworzone dwie kolejne klasy – IX i X. Nauka odbywa się w systemie dwuzmianowym. Rok później mury szkoły opuszczają pierwsi absolwenci. W roku szkolnym 1959/1960 dokonuje się podział szkoły na dwie odrębne instytucje: Szkołę Podstawową nr 67 i X Liceum Ogólnokształcące. Szkoła podstawowa zajmuje pomieszczenia na II piętrze, a liceum na I piętrze i na parterze. Stopniowo maleje liczba oddziałów podstawowych, a rośnie liczba oddziałów licealnych: w roku szkolnym 1962/1963 w szkole funkcjonują trzy klasy podstawowe i aż trzynaście licealnych. Wraz ze wzrostem liczby uczniów zwiększają się potrzeby lokalowe. Niestety bez powodzenia kończą się starania szkoły i rodziców o przyznanie X LO nowo budowanego gmachu przy ul. Boya-Żeleńskiego – budynek otrzymuje Szkoła Podstawowa nr 83.

Panują trudne warunki lokalowe, doskwiera brak pomocy naukowych. Szkoła nie dysponuje salą gimnastyczną, boiskiem sportowym i aulą (uroczystości szkolne odbywają się w Domu Kultury na ówczesnym placu Gottwalda, obecnie Piłsudskiego). W wyposażanie szkoły w sprzęt i pomoce dydaktyczne aktywnie angażuje się Komitet Rodzicielski, pomagają również tzw. zakłady i instytucje opiekuńcze: Gazownia Miejska, Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Zmechanizowanych, Wytwórnia Naczyń Emaliowanych. Nad właściwym doborem księgozbioru do biblioteki szkolnej czuwa polonista Roman Arasimowicz. W roku szkolnym 1962/1963 zostaje przeprowadzony remont szkoły, powstaje pracownia do prowadzenia gospodarstwa domowego oraz pracownia robót ręcznych dla dziewcząt.

Mimo trudności lokalowo-materialnych z jakimi zmaga się szkoła, od początku widoczne jest zaangażowanie społeczne młodzieży. Już w pierwszym roku działalności placówki powstają organizacje szkolne: ZMP (Związek Młodzieży Polskiej), OH (Organizacja Harcerska), SKO (Szkolna Klasa Oszczędności), Samorząd Szkolny, PCK i TPPR (Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej) oraz koła zainteresowań. W kolejnych latach tworzą się koła ZMS (Związek Młodzieży Socjalistycznej) i FBS (Fundusz Budowy Szkół), powstaje zespół recytatorski „Estrada". Młodzież aktywnie bierze udział w różnego rodzaju akcjach (zbiórki złomu, makulatury, odzieży i butelek) i czynach społecznych (m.in. odśnieżanie miasta, sprzątanie

szkoły i jej otoczenia, rozprowadzanie biletów na koncerty, do teatru, kina i opery). Działalność uczniów jest w pełni podporządkowana ideologii socjalistycznej, regularnie organizowane są pogadanki i referaty mające kształtować sposób myślenia i zachowania młodzieży. Również nauczyciele uczestniczą w szkoleniach ideologicznych organizowanych przez KW PZPR (Komitet Wojewódzki Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej).

W szkole działa również SKS (Szkolny Klub Sportowy). Podopieczni nauczycieli wychowania fizycznego Marii Romanowskiej i Jerzego Pieli odnoszą pierwsze sukcesy na arenie sportowej: Ewa Dąbrowska zostaje mistrzynią Polski w pływaniu, Urszula Sarna wchodzi w skład reprezentacji Polski juniorek w koszykówce, M. Zielińska i A. Lysko reprezentują Polskę w meczu z Litwą, E. Polcik zdobywa trzecie kółko olimpijskie na Letnich Igrzyskach Olimpijskich w Tokio w 1964r.

Wychowankowie prof. Haliny Opaczewskiej

Klasa XIA na schodach X LO

Klasa XIB z prof. Krystyną Donigiewicz

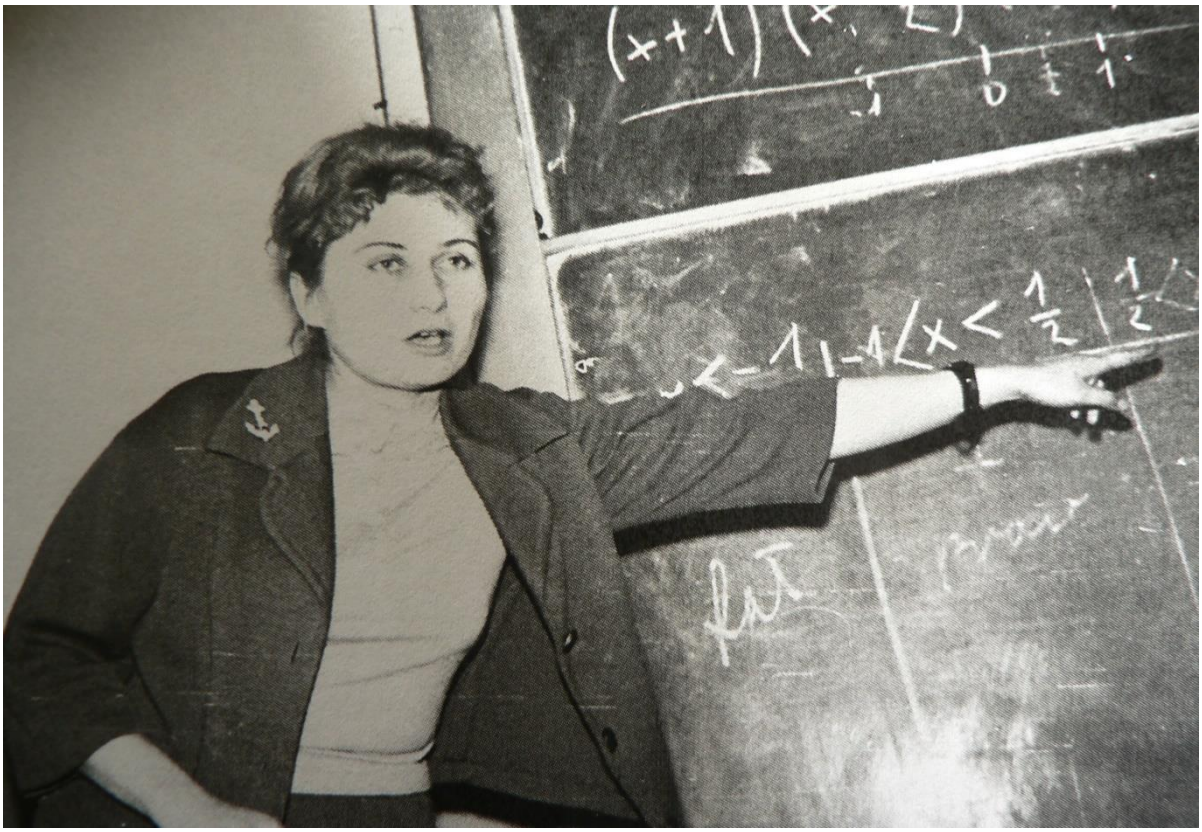

prof. Anna Wilkoszewska